

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 12C/144/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916205401
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margita Žilková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2017:6916205401.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Margitou Žilkovou v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO 35 831 154 zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8 proti žalovanému T. S., A.. XX. XX. XXXX, W. S. Q. H. X., O. P. XXX/XX o zaplatenie 1.572,44 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1/ Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 1, IČO 31 320 155 sa žalobou doručenou súdu dňa 23. 05. 2016 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.572,44 eura s príslušenstvom ktorú odôvodnil tým, že so žalovaným ako dlžníkom uzatvoril dňa 27. 09. 2007 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 750,00 eur a bol povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 25,00 eur. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch. Pred odstúpením na vymáhanie vystavil ku dňu 06. 04. 2016 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31. 03. 2016, obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku, s prihladením na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1.572,44 eura. Uplatnil si aj úrok z omeškania v zákonom a nariadením stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty splatnosti, ktorá bola stanovená do 15. 04. 2016. Na základe uvedeného sa domáhal zaviazania žalovaného zaplatiť mu sumu 1.572,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne od 16. 04. 2016 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2/ Podľa písomného vyjadrenia žalobcu Všeobecná úverová banka zo dňa 20. 09. 2016 prijatím a schválením žiadosti o aktiváciu splátkovej karty QUATRO zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty. Žalovaný vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využívala v súlade s Obchodnými podmienkami. Išlo o poskytnutie spotrebiteľského revolvingového úveru, pričom v priebehu revolvingu nie je možné stanoviť RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka. Žalovaný bol informovaný prostredníctvom Obchodných podmienok aj o indikatívnom výpočte RPMN, o výške ročnej úrokovej sadzby 22,80% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj o výške úverového vzťahu. Žalovaný čerpal úver od 06. 10. 2007. Suma, ktorú uhradil z titulu splácania úveru, bola 1.099,13 eur. Žalovaná suma teda pozostáva z nesplatennej istiny 378,71 eur, nezaplatených

poplatkov 562,43 eur, štandardného úroku 460,83 eur, sankčného úroku 170,77 eur. Súčasne poukázal na to, že kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnoveného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je podľa jeho názoru možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka.

3/ Počas konania písomným podaním, ktoré došlo súdu dňa 28. 11. 2016, žalobca a spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO 35 831 154, obaja v zastúpení advokátom JUDr. Jánom Šoltésom navrhli, aby súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu, lebo predmetná pohľadávka voči žalovanému bola zmluvou o postúpení pohľadávok ku dňu 19. 09. 2016 postúpená spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s. r. o. O návrhu rozhodol súd uznesením z 20. 12. 2016 pod č. k. 12C/144/2016-44, ktorým túto zmenu pripustil.

4/ Súd uznesením, postupom podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len "C. s. p.") vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k žalobe a v prípade, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a pripojil listiny na ktoré sa odvoláva. Žalovaný predmetnú výzvu prevzal dňa 03. 10. 2016, k žalobe sa však nevyjadril.

5/ Na pojednávanie sa zástupca žalobcu nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil, a preto súd pojednával v jeho neprítomnosti. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že úver bral ako fyzická osoba pre vlastnú potrebu. O ničom sa nedojednávajú, všetko prebehlo len písomne, teda bola mu zaslaná žiadosť o aktiváciu, ktorú podpísal a potom mu podpísaná zo strany VÚB bola vrátená. Zodpovedá skutočnosti, že vybral 378,41 eur, ako je to vo výpise, keďže si pamätá, že vybral 12.000,- Sk a môže zodpovedať skutočnosti aj to, že uhradil 1.99,13 eur. Na úver platil, ale nevie sa vyjadriť k tomu, či dlhuje prípadne koľko dlhuje.

6/ Súd vykonal dokazovanie oboznámením žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., výpisu z pôžičkovej karty Quatro na meno žalovaného - výpisov z kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., cenníka VÚB a. s., vypovedania zmluvy a vyhlásenia predčasnej splatnosti zo dňa 01. 06. 2013 a vec posúdil takto:

7/ Ako prvé musel súd posúdiť, či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú platná slovenská aj európska legislatíva kladie v časti ochrany "slabšej strany -spotrebiteľa" zvýšené nároky. Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že právny predchodca žalobcu v právnom vzťahu založenom predmetnou zmluvou vystupuje voči žalovanému ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje úvery. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu vystupuje žalovaný ako fyzická osoba, ktorá čerpala finančné prostriedky na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedeného preto súd predmetný právny vzťah charakterizuje, ako vzťah spotrebiteľský, založený na zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. a) a § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia zmluvy, teda ku dňu 27. 09. 2007 (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch").

8/ Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

9/ Podľa ust. § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

10/ Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 27. 09. 2007 uzavretá zmluva o vydaní kreditnej platobnej karty č. XXXXXXXXX (ďalej len "zmluva"). Z textu uvedenej zmluvy/žiadosti vyplynuli jedine identifikačné údaje poskytovateľa karty a klienta, v žiadosti nie sú uvedené zárobné pomery v čase podanej žiadosti a údaje v časti IV., ktoré by mal vyplňať žiadateľ a mali by týkať sa výšky úverového rámca a pevnej mesačnej splátky, spôsobu úhrady mesačných splátok a tiež bol označený bankový účet žalovaného, na ktorý mali byť prevedené prostriedky na základe žiadosti klienta. Súd konštatuje, že na účet žalovaného boli poskytnuté peňažné prostriedky, tak ako to vyplynulo z výpisov z pôžičkovej karty Quatro, v celkovej sume 378,41 eur. Z platobnej histórie a z výpisov karty vyplynuli aj kreditné transakcie, čiže úhrady žalovaného a tie boli vykázané vo výške 1.099,13 eur. Súd teda pri posudzovaní žalobcovho nároku vychádzal z rozdielu týchto súm.

11/ Okrem žiadosti o vydanie platobnej karty, ktorá nahradzovala zjavne aj zmluvu, nebola predložená žiadna iná listina, z ktorej by boli zrejmé aj ďalšie zmluvné dojednania, ktoré mali byť súčasťou zmluvy v zmysle ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Napriek tomu, že sa jednalo o čerpanie prostredníctvom kreditnej platobnej karty, bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu uzavrieť so žalovaným riadne zmluvu, z ktorej bude zrejmé, aká je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), ktorá je vlastne určitým indikátorom nákladovosti úveru, pričom RPMN mohla byť vypočítaná už v čase, keď bol zrejmý úverový rámec a fixná mesačná splátka. Súd zastáva názor, že aj pri revolvingovom úvere je možné a nevyhnutné RPMN vypočítať podľa počiatočných základných údajov v zmluve, a preto sa nestotožňuje s názorom žalobcu. Tento názor súd považuje za prekonaný, dôkazom čoho je napríklad aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co/215/2012 zo dňa 10. 10. 2012.

12/ Súčasťou žiadosti o vydanie platobnej karty nebolo dojednanie žiadnych úrokov ani poplatkov, a pokiaľ žalobca odkazoval na nečitateľné Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, súd konštatuje, že obsah zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcich zmluvu známe, výlučne podľa ust. § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka. Z toho teda vyplýva, že časť zmluvy uzavretej podľa Občianskeho zákonníka, s výnimkou poisťovnej zmluvy, nemožno určiť len odkazom na všeobecné obchodné podmienky. Preto je vylúčené, aby sa všeobecné obchodné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho plynie, že pokiaľ by sa zmluvné strany dohodli na tom, že pre daný zmluvný vzťah budú aplikovať dojednania obsiahnuté vo všeobecných úverových podmienkach, bez ich podpisu sa podľa názoru súdu nemohli stať súčasťou zmluvy, pretože pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané. Pokiaľ neboli v zmluve dohodnuté úroky a poplatky a absentovala aj RPMN, v zmysle ust. § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, keďže nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

13/ Súd podotýka, že prehlásenie žiadateľa o uzavretie zmluvy v čl. VI bode 4, že sa oboznámil pred podpisom zmluvy s cenníkom, výškou štandardnej úrokovej sadzby a výškou sankčnej úrokovej sadzby, nie je možné akceptovať ako splnenie povinnosti ustanovenej v § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva je nepochybne vyhotovená vo forme predtlačenej formulára, ktorého ustanovenia žalovaný pred podpisom zmluvy nemohol podstatne ovplyvniť, túto používal právny predchodca žalobcu vo viacerých prípadoch, o čom má súd z úradnej činnosti vedomosť, pričom ustanovenia o tom, že sa druhý účastník zmluvy oboznámil z úrokmi a cenníkom pred jej podpisom je len vopred pripravená formulácia právneho predchodcu žalobcu, ktorá nutne nemusí odzrkadľovať skutočný stav.

14/ Súd ďalej dodáva, že ak zákon vyžaduje, aby poplatky a úroky boli v zmluve uvedené, musí ísť o ich uvedenie v písomnej forme, a to uvedením konkrétnej výšky poplatkov a úrokov. Za dostačujúce

nemožno považovať ani prípadné oboznámenie sa spotrebiteľa s cenníkom pred podpisom zmluvy, ak na ňom chýba podpis spotrebiteľa. Ide o tak závažnú súčasť samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nevyhnutnú k tomu, či sa spotrebiteľ zmluvu rozhodne uzavrieť alebo nie, že podľa názoru súdu nestačí, aby v rámci spotrebiteľských zmlúv takéto dojednanie bolo zahrnuté iba do cenníka alebo obchodných podmienok, ktoré pripravuje dodávateľ, a spotrebiteľ ich obsah neovplyvňuje, ale musia byť zahrnuté do textu samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorú spotrebiteľ podpisuje. K uvedenému záveru dospel aj Ústavný súd ČR v náleze sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013, podľa ktorého náležitosti so závažnými dôsledkami pre spotrebiteľa nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

15/ Súd preto dospel k záveru, že žalobca nemôže od žalovaného požadovať zaplatenie úrokov, sankčných úrokov a ani vyúčtovaných poplatkov, pretože nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch).

16/ Vzhľadom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že žaloba na zaplatenie 1.572,44 eur nie je dôvodná. Súd pri výške nesplateného zostatku vychádzal z predloženého výpisu z pôžičkovej karty a od celkovej sumy poskytnutej žalobcom vo výške 378,41 eur odčítal všetky úhrady, ktoré vykonal žalovaný v prospech účtu, teda vo výške 1.099,13 eur. Súd má za to, že iba rozdiel týchto súm presne kvantifikuje výšku žalobcovho nároku, očistený o nároky, ktoré mu neprislúchajú. Keďže žalovaný už sumu, na ktorú má žalobca nárok, teda poskytnutých 378,41 eur uhradil (a zaplatil aj navyše, keď spolu zaplatil 1.099,13 eur), súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

17/ Žalovaný, ktorý by mal nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 C. s. p., pretože v konaní bol plne úspešný, uviedol na pojednávaní, že si náhradu trov konania neuplatňuje, lebo mu žiadne trovy v tejto veci nevznikli, a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že žaloba na zaplatenie 1.572,44 eur nie je dôvodná. Súd pri výške nesplateného zostatku vychádzal z predloženého výpisu z pôžičkovej karty a od celkovej sumy poskytnutej žalobcom vo výške 378,41 eur odčítal všetky úhrady, ktoré vykonal žalovaný v prospech účtu, teda vo výške 1.099,13 eur. Súd má za to, že iba rozdiel týchto súm presne kvantifikuje výšku žalobcovho nároku, očistený o nároky, ktoré mu neprislúchajú. Keďže žalovaný už sumu, na ktorú má žalobca nárok, teda poskytnutých 378,41 eur uhradil (a zaplatil aj navyše, keď spolu zaplatil 1.099,13 eur), súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rimavská Sobota písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané) uviesť spisovú značku tohto konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.